

Beszámoló – Lettország

A tanuló neve: **Koncz Vivien**

A tanuló osztályának megnevezése: **11.F**

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Lettország**

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **Riga**

Munkahely neve: **Entresol**

Munkahely címe: **Elizabetesiela 22, Centrarajons, Rīga, LV-1050**

Munkahely telefonszáma: **+371 20 122 220**

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve, telefonszáma: **Santra Ševele**

2018. február 19-én indultunk utazótársammal, Molnár Vikivel Lettországba. Amint leszálltunk a repülőről, egyből megéreztem az északi ország hidegét. Ezek után a váróba mentünk, ahol majdnem egy órát vártunk, majd egyszer csak hívtak minket telefonon, hogy lerobbant az iskolabusz, így taxival kell mennünk a kollégiumba. Minden rendben volt addig, ameddig a taxisofőr ki nem rakott minket egy általános iskolánál. Felhívtuk a koordinátorunkat és küldött értünk egy tanulót, ugyanis nem tudtuk merre kell mennünk. A kollégium össze volt kötve az iskolával, ami azt jelenti, hogy nagyon egyszerűen át lehetett menni az iskolába a kollégiumból. Amikor beléptünk, egy recepciót láttunk meg először, ahol az ott dolgozó hölgy nagyon aranyos volt velünk. A büféből csomagoltak nekünk vacsorát, de mielőtt felmentünk volna a lakrészünkbe, alá kellett írunk egy papírt, amire a kollégiumi szabályok lettek kinyomtatva. Ezek után felmentünk a negyedik emeletre, ami azért is volt jó, mert éjszakánként szeretett játszani velünk a tűzriasztó, és egyszerűbb a negyedikről lesétálni mint a kilencedikről. Amikor beléptünk a lakásunkba, külön volt egy fürdőszoba, mosdó és kettő szoba. Az egyik szoba négy, a másik pedig két személyes volt. Mi Vikivel a kétágyas szobában szálltunk meg. Kicsi, de barátságos szoba volt. Az emeletünkön volt egy konyha is, amit napi szinten használtunk.

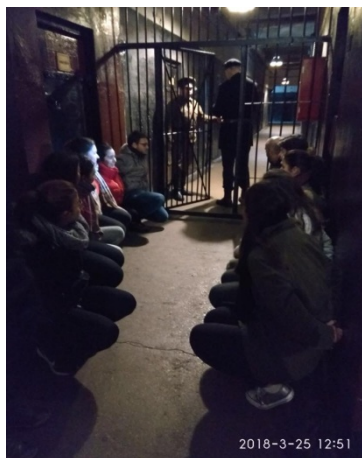
Pár napra rá jött Törökországból egy fiú és egy lány, ők is a mi szintünkön laktak. Ők 3 hónapra jöttek, szóval örültünk, hogy nem leszünk egyedül. Nagyon jól elvöltünk velük. Volt, hogy letöltötte a török

fiú a Harry Pottert magyar felirattal és török szinkronnal és így néztük a filmet. Az 5 hónap alatt jöttek még Spanyolországból, Olaszországból és Franciaországból is tanulók, bár volt egy-két olyan látogató is, akik már nem voltak diákok. Az első egy hónapban iskolába jártunk, ezt úgy értem, hogy heti háromszor volt lett nyelvi oktatásunk. Nagyon szerettem erre járni, mivel nekem nagyon megtetszett a lett nyelv, nem nehéz és még egy kicsit hasonlít is a magyarhoz, ezért sokan mondták,

hogy jó a kiejtésünk Vikivel. Bementünk még szakács órára is, és segítettünk az ételek elkészítésében. Ebben az egy hónapban nagyon sok helyre ellátogattunk, ilyen például Sigulda, ahol két nagyon szép és régi várat néztünk meg belülről.

Liepájában elmentünk egy régi katonai börtönbe és kipróbáltuk milyen rabnak lenni. Véleményem szerint nagyon izgalmas volt. Itt elmentünk még a tengerpartra is, viszont nagyon hideg időt fogtunk ki. Következő héten elmentünk snowboardozni és valami eszméletlen élményben részesültem. Ez volt az első, hogy hódeszkára álltam és estem is sokat, de a végére nagyon jól belejöttem és már le tudtam jönni esés nélkül is.

Elmentünk még egy szovjet bunkerbe is, ahol régen a katonák bújtak meg. Ahhoz képest, hogy a föld alatt van, nagy volt, ha nem lett volna bent térkép szerintem eltévedtünk volna. Megmutatták nekünk az ebédlőt, a szobákat és sok más különféle helyiséget. Volt egy tárgyalószoba is Lenin szobrával és egy nagy tárgyaló asztallal, fölötté egy Európa térképpel. Nagyon izgalmasnak találtam mindezt. Manapság a bunker fölött egy idősek otthona üzemel. Ellátogattunk még a Laima csokigyárba is, ahol megtudhattuk a különféle csokiknak a történetét. Nekem személy szerint a Serenade csoki a kedvencem, az íze és a története miatt. A története pedig az, hogy volt régen egy férfi, akinek tetszett egy lány és megcsináltatta neki ezt a csokit, hogy megmutassa mennyire szereti. Miközben ezt mesélték, mi a csoki szökőkúttal voltunk elfoglalva és az a legjobb, megengedték, hogy együnk belőle. Voltunk még lézerharcozni is. Két csapatra szedtek minket és úgy játszottunk egymás ellen. Meg kell hagyni ez is egy nagyon nagy élmény volt számomra. Felmentünk még a Szent Péter templom kilátójába is, ahol gyönyörű szép látvány tárult elénk. Riga alapjába véve nem olyan nagy, de nagyon szép város.

A következő 4 hónap alatt pedig eljött az igazi munka. 14.00-21.00-ig dolgoztam minden hétköznap, hétvégenként meg általában elmentünk a Dominába, vagy a Riga Plázába, ez a két hely nagyon népszerű Rigában, olyan mint nálunk az Aréna Pláza vagy éppen az Árkád. A munkahelyre visszatérve én Raimonds Zommers egyik éttermében, az Entresolban dolgoztam. Ez az étterem nem túl nagy, de nagyon barátságos és gyönyörű hely. Feladatom az asztalok terítése, a vendégváró falatok készítése, az evőeszközök törölgetése és még sok apró dolog volt. Amikor éppen nem volt munkám, akkor felmentem a konyhára segíteni a fent dolgozóknak. Lettországból minden évben van egy hét, az éttermek hete, amikor nagyon sok ember foglal asztalt, más-más éttermekben. Ez a hét volt a legnehezebb, mivel nagyon sok munka volt, de ekkor szereztem a legtöbb tapasztalatot a vendéglátásból. A munkatársaimmal nagyon jól kijöttem és nagyon megszerettem őket. Volt úgy, hogy munka után ott maradtunk egy kicsit beszélgetni, vagy éppen elmentünk és beültünk valahová.

Ez az 5 hónap alatt rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem és élveztem minden percét. Úgy érzem az angoltudásom, de főleg a lett nyelvtudásom sokat fejlődött. Nagyon megszerettem ezt a helyet. Csodálatos egy ország és az emberek is nagyon segítőkészek mindenhol.

